

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 335/2015
14.04.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Е., због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног М.Е., поднетом преко браниоца адвоката А.М., против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду К 1859/13 од 02.07.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 6816/13 од 20.11.2014. године, у седници већа одржаној дана 14.04.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Е., поднет преко браниоца адвоката А.М., против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду К 1859/13 од 02.07.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 6816/13 од 20.11.2014. године, јер нема прописан садржај.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К 1859/13 од 02.07.2013. године, окривљени Н.С. и М.Е., оглашени су кривим због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које су осуђени на казне затвора и то окривљени Н.С. у трајању од једне године и два месеца у коме му се урачунава време које је провео у притвору од 14.02.2013. године до 02.07.2013. године, а окривљени М.Е. у трајању од осам месеци у које му се урачунава време проведено у притвору од 14.02.2013. године до 02.07.2013. године. Том пресудом на основу одредбе члана 196. став 4. тада важећег ЗКП, окривљени су ослобођени од дужности да накнаде трошкове кривичног поступка и паушала, док су обавезани да солидарно на име трошкова кривичног поступка плате оштећеном Б.М. износ од 66.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Истом пресудом на основу одредбе члана 206. став 2. тада важећег ЗКП, оштећени Б.М., упућен је на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 6816/13 од 20.11.2014. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених Н.С. и М.Е. и пресуда Првог основног суда у Београду К 1859/13 од 02.07.2013. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда окривљени М.Е. је преко свог браниоца адвоката А.М. поднео захтев за заштиту законитости без конкретизовања због које повреде одредаба ЗКП у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, захтев подноси, с предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и у целости или делимично укине правноснажне пресуде.

Врховни касациони суд је након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу одржао седницу већа у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости окривљеног М.Е., поднетог преко браниоца адвоката А.М., па је нашао:

Према одредби члана 484. ЗКП која прописује садржај захтева за заштиту законитости, у захтеву се мора навести разлог за подношење прописан одредбом члана 485. став 1. ЗКП, односно мора се навести да ли се захтев подноси због повреде закона (тачка 1), примене "неуставног закона" (тачка 2) или повреде односно ускраћивања људског права и слободе (тачка 3).

Дакле, одредбом члана 484. ЗКП предвиђено је да у захтеву за заштиту законитости морају бити наведени разлози за подношење захтева, а који су прописани у члану 485. став 1. ЗКП.

Окривљени М.Е., као разлог подношења захтева наводи повреду закона, али не наводи која је конкретно одредба закона повређена доношењем означених правноснажних пресуда.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана, предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом.

Када је захтев за заштиту законитости поднет због повреде закона, одлука против које је захтев поднет или поступак који је претходио њеном доношењу испитује се само у границама истакнуте конкретне повреде закона, при чему суд није овлашћен да у случају када конкретна повреда закона није опредељена, само на основу образложења захтева процењује коју је конкретно повреду закона бранилац имао у виду приликом подношења захтева.

Како окривљени у поднетом захтеву за заштиту законитости због повреде закона није определио конкретно повреду закона која је учињена у првостепеном и поступку пред апелационим судом, то, по налажењу Врховног касационог суда, поднети захтев нема прописан садржај (члан 484. ЗКП).

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 3. у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар – саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа - судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.